

uitspraak

Uitspraak d.d. 6 november 2019 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 4296

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,
benoemd door de Stichting Tucht recht Banken,
KLAGER,
gemachtigden: mr. M. Bijleveld en mr. H.D. Coumou,

tegen

[verweerder],
werkzaam bij [bank],
VERWEERDER,
advocaat: mr. J. Achterberg.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 15 november 2018 is namens [bank] (hierna: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tucht recht Banken (hierna: STB). Deze melding heeft betrekking op verweerder, werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Verweerder is door STB de gelegenheid gegeven naar aanleiding van de melding te worden gehoord dan wel schriftelijk zijn zienswijze kenbaar te maken. Van deze gelegenheid heeft hij gebruik gemaakt: schriftelijk bij schrijven van zijn advocaat van 7 januari 2019 en mondeling op 28 maart 2019.

1.3. Bij brief van 12 augustus 2019 is het klachtrapport door de secretaris van de tuchtcommissie aan verweerder gezonden. Bij brief van 10 september 2019 is hierop namens verweerder schriftelijk gereageerd. Verweerder is opgeroepen voor de zitting van 25 september 2019. Ook klager is opgeroepen voor deze zitting.

1.4. Klager heeft op de zitting het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnota die bij de stukken is gevoegd.

1.5. Eveneens aan de hand van een pleitnota die bij de stukken is gevoegd, is door en namens verweerder op de zitting zijn standpunt nader toegelicht en verweer gevoerd.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

-
- 2.1. Verweerder is ruim twintig jaar werkzaam bij de bank, thans in de functie van Commercieel Directeur.
- 2.2. Verweerder heeft op 12 februari 2015 de belofte als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd.
- 2.3. Op 13 juli 2018 heeft de bank een e-mail met een klacht van een klant ontvangen, naar aanleiding waarvan de bank een onderzoek is gestart. De klacht betrof intern gekeerde informatie over de te koop staande woning van die klant. Vanwege een betalingsachterstand zou de bank tot executoriale verkoop overgaan indien de woning niet tijdig verkocht zou worden. Een geïnteresseerde koper heeft zich bij die klant gemeld, met een in de ogen van de klant opmerkelijk laag bod. Volgens de klant heeft deze koper “een vriendje bij [bank] gebeld” en daardoor is het deze koper duidelijk geworden dat de verkopers “niet zoveel tijd meer hadden”, aldus de klacht.
- 2.4. Uit het onderzoek van de bank is gebleken dat verweerder degene was die informatie over de verkoop van de woning van de klant met deze mogelijke koper heeft gedeeld. In het kader van dat onderzoek zijn door de bank telefoongesprekken tussen verweerder en deze mogelijke koper opgezocht en beluisterd, alsmede is sms-correspondentie tussen hen aangetroffen.
- 2.5. De geïnteresseerde koper, een kennis van de moeder van verweerder, heeft zich op 31 mei 2018 om 13.56 uur via de Klanten Service Desk van de bank telefonisch tot verweerder gewend. Verweerder heeft aangegeven dat hij betrokkene niet kan spreken en gevraagd of betrokkene hem wil appen. Ruim twee uur daarna, om 16.18 uur, heeft de geïnteresseerde koper een lang sms-bericht aan verweerder over de woning en de reden van zijn interesse erin gestuurd.
- 2.6. Verweerder heeft naderhand verklaard dat hij dit bericht niet volledig heeft gelezen. Wel heeft hij om 16.41 uur gereageerd met de woorden: “Hoi ben intern bezig en kom bij je terug groeten (...)”, waarop de geïnteresseerde koper om 16.42 uur het volgende heeft bericht: “Dank hoor! Sorry dat het zo lang was. Maar nu ff goed denk ik! (...)”.
- 2.7. Op 1 juni 2018 om 17.16 uur heeft de geïnteresseerde koper aan verweerder bericht: “Zal wel “op interne eieren lopen” zijn [emoticon] (...)”. Verweerder heeft hierna om 19.46 uur bericht: “Ben er mee bezig en meld maandag laat of dinsdag groeten (...)”.
- 2.8. Verweerder heeft een medewerker van de bank gevraagd om welke relatie het bij deze woning gaat en wie binnen de bank het aanspreekpunt voor deze relatie is. Om 16.22 uur op 31 mei 2018 heeft deze medewerker het elektronisch dossier van de klant geraadpleegd en daaropvolgend heeft verweerder zelf het dossier van deze klant om 16.27 uur geraadpleegd.
- 2.9. Op 4 juni 2018 om 11.52 uur heeft een telefoongesprek plaatsgevonden tussen verweerder en de dossierbehandelaar van deze klant over de verkoopwaarde van het huis en de verkoopprijs. Verweerder heeft daarbij benoemd dat er al een jaar geen hypotheeklasten aan de bank zijn betaald. Verweerder heeft aan de dossierbehandelaar de gegevens van de makelaar gevraagd en deze verkregen.
- 2.10. Verweerder heeft hierna om 11.58 uur met de geïnteresseerde koper gebeld. Die heeft in dit gesprek aangegeven dat hij “geen stap verder” is gekomen en zich daarom tot verweerder

had gewend. Verweerder heeft in het gesprek meegedeeld dat “de woning nog niet aan een ander (is) verkocht”, maar dat het wel de bedoeling is “om tot een transactie te komen op korte termijn”. De geïnteresseerde koper heeft daarop aan verweerder gevraagd “Ja, maar denk je dat de bank daar ook, want dat is de vraag, een belang bij heeft?” Verweerder heeft daarop geantwoord: “Nee nee. Dit gaat wel, dit gaat gewoon lopen. Het is niet [valt weg] probleem voor ons.”

2.11. Verweerder is door de bank berispt, heeft de laagst mogelijke beoordeling van de bank over 2018 gekregen, waardoor hij niet in aanmerking is gekomen voor een variabele beloning ad ca. € 40.000,- en heeft deze casus moeten voorleggen aan zijn team van acht leden ter educatie.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. De klacht houdt in dat verweerder heeft gehandeld in strijd met de gedragsregels 1, 2, 3, 4, 5 en 7 van de aan de bankierseed verbonden gedragscode. Klager heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerder een beroepsverbod voor een periode van drie maanden op te leggen, subsidiair een berisping en een voorwaardelijk beroepsverbod voor de duur van zes maanden met een proeftijd van twee jaar.

3.2. Verweerder heeft verklaard dat hij onvoldoende scherp en alert is geweest en dat hij het contact met de geïnteresseerde koper had moeten afhouden. Hij erkent dat zijn morele kompas het heeft laten afweten. Hij was zich tijdens zijn handelen niet bewust van de kwalijkheid van zijn handelen. Hij meende daadwerkelijk commercieel te handelen en koper en verkoper bij elkaar te brengen in het belang van de bank, maar hij had daarbij onvoldoende oog voor de belangen van de klant van de bank. Namens verweerder heeft de raadsman primair verzocht geen maatregel op te leggen, subsidiair een berisping.

4. De gronden van de uitspraak

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerder in strijd is met de bankierseed en de daaraan verbonden gedragscode. In deze gedragscode staat, voor zover hier relevant, het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig;
2. De bankmedewerker maakt een zorgvuldige afweging van belangen;
3. De bankmedewerker stelt de belangen van de klant centraal;
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden;
5. De bankmedewerker houdt vertrouwelijke informatie geheim;
7. De bankmedewerker draagt bij aan het vertrouwen van de samenleving in de bank.

4.2. De tuchtcommissie stelt vast dat verweerder informatie heeft gedeeld met een hem bekende derde op diens verzoek over (de spoed van) de verkoop van een woning van een klant van de bank. Op de woning rustte een hypotheek van de bank tot zekerheid van een lening van de bank, waarop een zodanige betalingsachterstand was ontstaan dat die woning in aanmerking kwam voor executoriale verkoop.

4.3. In haar beoordeling van het handelen van verweerder weegt de tuchtcommissie zwaar mee dat hij als Commercieel Directeur een voorbeeldfunctie binnen de bank bekleedt. Gelet op de verstreken tijd tussen het eerste contact met de geïnteresseerde koper, de door verweerder door zijn onderzoek intern verkregen informatie en het delen van die informatie met een hem bekende derde kan bovendien niet worden gesproken van handelen in een opwelling. Bovendien heeft de onbedoelde waarschuwing in het sms-je van die derde aan verweerder dat het wel “op interne eieren lopen” zal zijn, niet geleid tot staking van het door verweerder verrichten van onderzoek naar de stand van zaken met betrekking tot de verkoop van de woning.

4.4. Of er wel of geen schade is geleden door het handelen van verweerder, acht de tuchtcommissie – anders dan klager – niet relevant voor de beoordeling van het klachtwaardige van zijn gedrag. Het tuchtrecht heeft immers met name tot doel in het algemeen belang een goede wijze van beroepsuitoefening te bevorderen.

4.5. De tuchtcommissie acht het aannemelijk dat verweerder inmiddels de ernst van zijn fout inziet. Dat laat onverlet dat het hier om een ernstig verwijt gaat, aangezien door het handelen van verweerder het vertrouwen van de klant en de samenleving in een transparante en integere wijze van werken door bankmedewerkers overeenkomstig de daarvoor geldende regels en met inachtneming van de vertrouwelijkheid van klantgerichte informatie is geschaad. Dat hij (aanvankelijk) dacht dat hij commercieel handelde in het belang van de bank - daargelaten dat in redelijkheid niet valt in te zien dat een zo laag mogelijke aankoopprijs waarop de geïnteresseerde koper, voor verweerder kenbaar, uit was in het belang van de bank zou kunnen zijn - en zijn mentale staat als gevolg van privéproblemen kunnen hieraan niet afdoen. Met zijn handelen heeft verweerder naar het oordeel van de tuchtcommissie bovengenoemde gedragsregels geschonden. De tuchtcommissie acht dan ook een beroepsverbod voor de duur van zes weken op zijn plaats. Anders dan verweerder meent, leidt de bestraffing door de bank niet tot een lichtere maatregel. Bestrafing door de bank als werkgever op grond van de arbeidsrelatie tussen verweerder en de bank dient namelijk een andere doel dan het opleggen van een maatregel in het kader van het tuchtrecht en aldus het algemeen belang, zoals hiervoor overwogen.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht gegrond;

legt aan verweerder de aanwijzing op dat hij gedurende een periode van **zes (6) weken** niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector.

Aldus beslist door mr. J.W.M. Tromp, voorzitter, prof. dr. R. van Eijbergen en mr. R.K. Pijpers, in aanwezigheid van mr. B.A.A. Postma, secretaris.

voorzitter

secretaris

De secretaris is buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

Deze uitspraak is aan partijen verzonden op 6 november 2019.

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager binnen één maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.